

18
Омговаръ, маме ми Боимаре,
„Ай та тебе, девица дивайсе!“

Не си гари таха бѣл Дунава,

Азъ си лѣхъ до сирѣскаго мѣста,

Да се видѣ, дари истината

Кой ми тѣмъ д'а дѣла се.

Девица двѣйка това ми пошлута

Най караси таха бѣл Дунава,

Чи пострѣли маме ми Боимаре

Чи го хвана за дѣла рѣница.

Плавай мисла, плавай девица,

Двама плава ми, двама та са земни

Чи исплавахъ таха бѣл Дунава

Чи са захъ маме ми Боимаре

Оз девица двѣйка.

Чи се води на вѣлака

Гори на бѣли градъ.

9.

Мона Московка.

„Маме Станку дѣла ми:

„Сатомъ, сѣсно, сатомъ!“

Като си ходи надолу

По мѣстѣмъ та сѣдно,

Видѣли юнакъ надъ тебе

Надъ тебе надъ бранъ коня.

Сатомъ Маме си говори:

„Майко ми, сѣсара, Майко ми.“

Не видѣхъ, маме юнака

Надъ тѣмъ, маме, да излѣзи

Надъ бранъ коня хранима

Най видѣхъ мона Московка

На бѣла асѣ тодѣмъ

Съ сѣвѣръ гѣбухъ пѣмъ